

Cartea lui Daniel - Numărul doisprezece

Întineric

Jeff Pippenger

2023-12-07

Inena cyangwa imvugo isubiwemo kabiri mu Ijambo ryahumetswe ni ikimenyetso cy'ubutumwa bw'umumarayika wa kabiri.

Ja u toisena vuotena Nebukadnessarin hallituskaudella Nebukadnessar näki unia, joista hänen henkensä tuli levottomaksi, ja uni pakeni häneltä. Silloin kuningas käski kutsua tietäjät, astrologit, noidat ja kaldealaiset ilmoittamaan kuninkaalle hänen unensa. Niin he tulivat ja astuivat kuninkaan eteen. Ja kuningas sanoi heille: Minä olen nähnyt unen, ja henkeni on levoton saadakseni tietää unen. Daniel 2:1–3.

Mu “umwijima” wo mu ijoro, Nebukadinezari yarose igishushanyo, ariko ntiyashoboraga kwibuka iyo nzozi. Mu nzozi zo mu ijoro, yarose igishushanyo, ariko inzozu z'icyo gishushanyo zari zijimye ku bwenge bwe nk'uko ijoro yari yarosemo iyo nzozi na ryo ryari ryijimye.

Apoi haldeenii au vorbit împăratului în limba siriacă: „Împărate, să trăiești veșnic! Spune robilor tăi visul, și noi îi vom arăta tâlcuirea.” Împăratul a răspuns și a zis haldeenilor: „Lucrul mi-a scăpat; dacă nu-mi veți face cunoscut visul, împreună cu tâlcuirea lui, veți fi tăiați în bucăți, iar casele voastre vor fi prefăcute într-un morman de gunoi. Dar dacă veți arăta visul și tâlcuirea lui, veți primi de la mine daruri, răsplătiri și mare cinste; de aceea, arătați-mi visul și tâlcuirea lui.” Daniel 2:4–7.

Testul visului lui Nebucadnețar despre chip a fost o probă menită să identifice cine poate oferi o descriere profetică corectă a unui chip învăluit în întineric, împreună cu interpretarea conținutului visului. Solia celui de-al doilea înger, care s-a unit cu solia Strigătului de la Miezul Noptii în istoria millerită, fusese prefigurată de Ilie la confruntarea de pe Muntele Carmel. Și aceasta, de asemenea, a fost o probă care urma să arate nu numai cine era adevăratul Dumnezeu, ci și cine era adevăratul profet. William Miller, despre care sora White spune în mod direct că a fost prefigurată de Ilie, l-a reprezentat pe Ilie pe Muntele Carmel. Totuși, nu atât pe William Miller îl reprezenta aceasta, cât regulile de interpretare profetică pe care fusese condus să le înțeleagă. Pe Muntele Carmel, profeții dumnezeului masculin Baal și profeții dumnezeiței Ashtarot au fost dovedite a fi profeți falși. În istoria millerită, bisericile protestante au fost dovedite a fi profeți falși, așa cum fusese prefigurată de Muntele Carmel.

Atunci când bisericile protestante și-au manifestat respingerea regulilor de interpretare profetică ale lui William Miller, ele au devenit fiicele Romei. Din punct de vedere profetic, o fiică este o imagine a mamei sale. Testul pe care protestanții l-au căzut în istoria millerită a fost testul care a identificat și a produs o imagine (fiică) a fiarei. Acolo s-a manifestat cornul adevăratului protestantism în opoziție cu cornul protestantismului apostat. Nebucadnețar cerea o interpretare și, făcând aceasta, era implicat, prin providență, în producerea unei manifestări atât a profeților falși,

cât și a celor adevărați.

Ei au răspuns din nou și au zis: „Să spună împăratul robilor săi visul, și noi îi vom arăta tâlcuirea.” Împăratul a răspuns și a zis: „Știi cu certitudine că voi căutați să câștigați timp, fiindcă vedeți că lucrul mi-a scăpat. Dar, dacă nu-mi veți face cunoscut visul, nu este decât o singură hotărâre pentru voi; căci v-ați pregătit cuvinte mincinoase și stricate ca să le roștiți înaintea mea, până se va schimba vremea. De aceea, spuneți-mi visul, și voi știți că puteți să-mi arătați tâlcuirea lui.” Daniel 2:7–9.

La încheierea perioadelor de încercare, distincția care fusese demonstrată pe Muntele Carmel și la 22 octombrie 1844 a fost, de asemenea, ilustrată în capitolul al doilea din Daniel. În cele trei reprezentări profetice ale Muntelui Carmel, ale istoriei millerite și ale visului lui Nebucadnețar despre chip, accentul este pus asupra interpretării profetice corecte, așa cum este reprezentată de Ilie, Miller și Daniel. Interpretarea visului este solia care este desigilată în istoria în care se manifestă două clase de profeți.

Haldejci su odgovorili pred kraljem i rekli: Nema čovjeka na zemlji koji može pokazati kraljevu stvar; stoga nema kralja, gospodara ni vladara koji je tražio takve stvari od ikakva maga, zvjezdoznanca ili Haldejca. A stvar koju kralj zahtijeva rijetka je, i nema drugoga koji bi je mogao pokazati pred kraljem, osim bogova, čije prebivalište nije s tijelom. Zbog toga se kralj razgnjevio i veoma razbjesnio te zapovjedio da se pogube svi mudraci babilonski. Daniel 2:10–12.

Pe muntele Carmel, Ilie a propus testul, iar testul pe care l-a propus avea menirea nu doar de a arăta cine era adevăratul Dumnezeu, ci și cine era adevăratul profet. În capitolul al doilea din Daniel, caldeenii sunt cei care identifică testul care a făcut vădită deosebirea dintre adevărat și fals. Ei explică faptul că tâlcuirea pe care o caută Nebucadnețar poate fi descoperită numai de Dumnezeu, și nu de oameni. De asemenea, ei s-au plâns că relația dintre Nebucadnețar și înțelepții lui religioși era o relație greșită atunci când afirmă că „lucrul pe care-l cere împăratul este greu”. Ei doresc ca împăratul, reprezentând Statul, să stea deoparte de sfera religioasă, asupra căreia ei au fost considerați a fi autoritățile. Ei nu protestează împotriva principiilor unirii dintre biserică și stat, ci protestează că Nebucadnețar, reprezentând Statul, pretinde să dețină controlul asupra bisericii. Ei s-ar simți confortabil cu o relație biserică-stat, dacă conducătorii religioși ar domni peste stat. Testul icoanei fiarei este locul în care ne hotărâm destinul veșnic — asemenea visului lui Nebucadnețar despre chip — fiind un test de viață și de moarte.

Și s-a dat porunca să fie omorâți înțelepții; și i-au căutat pe Daniel și pe tovarășii lui, ca să fie omorâți. Atunci Daniel a răspuns cu chibzuință și înțelepciune lui Arioh, căpetenia gărzii împăratului, care ieșise să-i omoare pe înțelepții Babilonului. El a răspuns și i-a zis lui Arioh, căpetenia împăratului: De ce este porunca aceasta atât de pripită din partea împăratului? Atunci Arioh i-a făcut cunoscut lucrul acesta lui Daniel. Daniel 2:13–15.

Când Daniel este luminat cu privire la înțelegerea circumstanțelor de viață și de moarte ale visului imaginii încă necunoscute, el reprezintă iluminarea celor o sută patruzeci și patru de mii cu privire la faptul că se află în istoria celei de-a doua și vizuale probe din procesul de testare în trei pași. Dar

Daniel nu îi reprezintă doar pe aceia care au ales să mănânce dieta corectă și, prin urmare, au trecut prima probă, ci îl reprezintă și pe reprezentantul omenesc căruia Dumnezeu îi dăduse o înțelegere specială a profetiei biblice.

În ce-i privește pe acești patru tineri, Dumnezeu le-a dat cunoștință și pricepere în toată învățătura și înțelepciunea; iar Daniel avea înțelegere în toate vedeniile și visele. Daniel 1:17.

แม้ว่าชาวฮีบรูผู้สี่ที่ยึดถือทั้งสี่จะผ่านการทดสอบเรื่องอาหารทั้งหมด
ดาเนียลก็ได้รับเลือกให้เป็นผู้สื่อข่าวสารแห่งนิมิตและความฝัน
ดาเนียลเป็นตัวแทนของผู้สื่อข่าวสารเชิงพยากรณ์ ดังที่เฮลียาห์ ยอห์นผู้ให้บัพติศมา
ยอห์นผู้เผยพระธรรมวิารณ์ วิลเลียม มิลเลอร์ และ Future for America เป็นตัวแทนไว้
ผู้สื่อข่าวสารเชิงพยากรณ์ไม่เคยถูกแยกออกจากบททดสอบเชิงพยากรณ์เลย

În vremea lui Hristos, aceia care au respins mărturia lui Ioan nu puteau să primească niciun folos de la Isus. În istoria millerită, aceia care au respins prima solie (reprezentată de William Miller) nu puteau să primească niciun folos de la a doua solie. În ambele istorii, cei credincioși nu au recunoscut încotro ducea procesul de punere la probă. Ucenicii au refuzat să vadă crucea, deși li se spusese limpede că aceasta avea să aibă loc. Milleriții nu puteau vedea marea dezamăgire. Daniel, când a fost informat de Arioh despre împrejurările de viață și de moarte legate de visul lui Nebucadnețar despre chip, nu știa care era conținutul visului și nici încotro ducea testul chipului. Tot ceea ce știa era că era o situație de viață și de moarte. Prin urmare, Daniel avea nevoie de timp pentru a înțelege interpretarea.

Atunci Daniel a intrat și a cerut împăratului să-i dea vreme, ca să-i arate împăratului tâlcuirea. Daniel 2:16.

ဒီလလေသည် ပထမစမ်းသပ်မှု၌ မိမိ စားသောက်ရန် ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့သော အစားအသောက်
(နည်းလမ်းဗေဒ) အပေါ် ယုံကြည်ခြင်းကို ဖော်ပြခဲ့သည်။ ထိုကဏ္ဍ၌ ခရစ်တော်၏ ကာလ၌
တပည့်တော်များအား ပေးအပ်ခဲ့သကဲ့သို့ပင်၊ သူ့အားလည်း အချိန်ကာလတစ်ရပ် ပေးအပ်ခဲ့ရသည်။
တပည့်တော်များအား ပေးအပ်ခဲ့သော အချိန်ကာလသည်၊ ခရစ်တော်၏ သခေခြင်း၊ သင့်ကိုပြန်ခြင်း၊
ထမဇြော်တော်မူခြင်းနှင့်၊ ကိုယ်တော်သည် ဧမာအုသို သွားရာလမ်း၌ တပည့်တော်များနှင့်
တွဲဆိုင်တော်မူခြင်းမတိုင်မီ၊ ထိုနောက် အပေါ်ခန်း၌ ထပ်မံတွဲဆိုင်တော်မူခြင်းမတိုင်မီရှိသော
ကိုယ်တော်၏ ပထမတက်ကြွတော်မူခြင်း၏ အချိန်ကာလဖြစ်သည်။ ထိုနောက် အချိန်ကာလ၏ အဆုံး၌
ကိုယ်တော်သည် သူတို့အပေါ် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို မှတ်သွင်းတော်မူသည်။

Și, după ce a spus aceasta, a suflat peste ei și le-a zis: „Primiți Duhul Sfânt.” Ioan 20:22.

Ezekieli profetizoi dhe kockat e vdekura u mblodhën bashkë. Pastaj Ezekieli profetizoi përsëri dhe Fryma e Shenjtë u fry mbi trupat e sapoformuar, dhe ata u ngritën më këmbë si një ushtri e madhe. Kur Krishti u fryu dishepujve, Ai ua hapi të kuptuarit.

Apoi le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile. Luca 24:25.

Toți prorocii vorbesc despre sfârșitul lumii, iar Daniel nu face excepție. Timpul pe care l-a cerut a fost o perioadă de timp în care să poată primi iluminare. Timpul de așteptare pentru milleriți a fost de la prima dezamăgire până când au recunoscut că se aflau în timpul întârzierii în legătură cu

profețiile din Matei capitolul douăzeci și cinci și din Habacuc capitolul doi. Istoria timpului întârzierii din istoria millerită s-a împlinit în timpul soliei celui de-al doilea înger. Daniel capitolul doi reprezintă aceeași istorie, astfel că cererea lui de timp se aliniază profetic cu timpul întârzierii al milleriților. Prin urmare, cererea lui Daniel de timp și timpul întârzierii al milleriților reprezintă timpul întârzierii al celor o sută patruzeci și patru de mii, care a început la 18 iulie 2020.

Cererea lui Daniel de a i se da timp pentru a înțelege visul lui Nebucadnețar despre chip este reprezentată în capitolul unsprezece din Apocalipsa ca cele trei zile și jumătate în care cei doi martori zac morți pe uliță. În istoria celor trei zile și jumătate din Apocalipsa unsprezece, cele trei zile și jumătate care reprezintă simbolic o pustie profetică, există un glas care strigă. Glasul omenesc folosit de Mângâietorul pentru a trezi și a aduce la viață oasele uscate și moarte este reprezentat prin Daniel, căruia i se dă descoperirea profetică a ceea ce era visul și a ceea ce reprezenta el. Glasului care strigă în pustie i s-a dat înțelegerea profetică a viselor și viziunilor, așa cum este reprezentat prin Daniel. Glasul strigă, identificând astfel că i-a fost dată solia Strigătului de la Miezul Noptii, iar strigătul este dat la miezul nopții, care reprezintă întunericul.

În cel mai adânc întuneric, la miezul nopții, glasului (Daniel) i s-a dat pricepere cu privire la un mesaj învăluit în întuneric. Porunca dată glasului (Ezechiel) este să proorocească oaselor uscate, moarte. Pe când face aceasta, Mângâietorul este suflat peste morții din uliță și ei sunt „readuși la viață”. Dar învierea este împlinită numai prin rugăciune. Rugăciunea este un semn de hotar în istoria învierii oaselor uscate, moarte, care sunt ucise în uliță. Daniel reprezintă în mod profetic acel semn de hotar, chiar în locul potrivit unde semnul de hotar este identificat.

„O redeșteptare a adevăratei evlavii în mijlocul nostru este cea mai mare și cea mai urgentă dintre toate nevoile noastre. Căutarea ei ar trebui să fie prima noastră lucrare. Trebuie să existe un efort stăruitor pentru a dobândi binecuvântarea Domnului, nu pentru că Dumnezeu nu este dispus să reverse binecuvântarea Sa asupra noastră, ci pentru că noi nu suntem pregătiți să o primim. Tatăl nostru cerec este mai dispus să le dea Duhul Sfânt celor care I-L cer decât sunt părinții pământești să le dea daruri bune copiilor lor. Dar lucrarea noastră este ca, prin mărturisire, umilire, pocăință și rugăciune stăruitoare, să împlinim condițiile în baza cărora Dumnezeu a făgăduit să ne acorde binecuvântarea Sa. O redeșteptare nu poate fi așteptată decât ca răspuns la rugăciune. Atâta vreme cât poporul este atât de lipsit de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, el nu poate aprecia predicarea Cuvântului; însă, când puterea Duhului le atinge inimile, atunci cuvântările rostite nu vor fi fără efect. Călăuziți de învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu, cu manifestarea Duhului Său, în exercitarea unei judecăți sănătoase, aceia care participă la adunările noastre vor dobândi o experiență prețioasă și, întorcându-se acasă, vor fi pregătiți să exercite o influență binefăcătoare.”

„Vechii purtători ai stindardului știau ce înseamnă să se lupte cu Dumnezeu în rugăciune și să se bucure de revărsarea Duhului Său. Dar aceștia ies de pe scena activității; și cine se ridică pentru a le lua locul? Cum stau lucrurile cu generația care se ridică? Sunt ei convertiți la Dumnezeu? Suntem noi trei față de lucrarea care se desfășoară în Sanctuarul cerec sau așteptăm ca o putere constrângătoare să vină asupra bisericii înainte de a ne trezi? Nădăjduim să vedem întreaga biserică înviorată? Timpul acela nu va veni niciodată.

„Postoje osobe u crkvi koje nisu obraćene i koje se neće ujediniti u usrdnoj, djelotvornoj molitvi. Moramo pristupiti djelu pojedinačno. Moramo se više moliti, a manje govoriti. Bezakonje se umnožava, i narod se mora poučiti da ne bude zadovoljan oblikom pobožnosti bez duha i sile. Ako smo usmjereni na istraživanje vlastitih srca, na odbacivanje svojih grijeha i na ispravljanje svojih zlih sklonosti, naše se duše neće uzdizati k taštini; bit ćemo nepovjerljivi prema sebi, s trajnim osjećajem da je naša dostatnost od Boga.” Selected Messages, knjiga 1, 121, 122.

Pe temeiul credinței în regimul alimentar pe care Daniel alesese să-l urmeze, el a fost apoi adus într-un proces de punere la încercare pe plan vizibil, care îi cerea să folosească metodologia reprezentată de regimul său alimentar, mai întâi făgăduind că Dumnezeuul său avea să descopere și să explice visul, iar după aceea să aducă acel vis înaintea împăratului. El deținea regimul alimentar corect, sau metodologia corectă, iar apoi trebuia să-și manifeste în mod vizibil credința prin prezentarea soliei visului lui Nebucadnețar despre chip, care se afla într-un „întuneric” absolut. Următoarea sa acțiune a fost manifestarea vizibilă a credinței sale, căci atunci el a pus în aplicare formula divină pentru poporul lui Dumnezeu atunci când se găsește în întuneric.

„Întunericul celui rău îi învâluie pe cei care neglijează să se roage. Ispitele șoptite ale vrăjmașului îi ademenesc la păcat; și toate acestea se întâmplă pentru că nu se folosesc de privilegiile pe care Dumnezeu li le-a dat prin rânduiala divină a rugăciunii. De ce ar fi fiii și fiicele lui Dumnezeu reticenți să se roage, când rugăciunea este cheia din mâna credinței pentru a descuia vistieria cerului, unde sunt păstrate resursele nemărginite ale Atotputerniciei? Fără rugăciune neîncetată și veghe stăruitoare, suntem în primejdie să devenim nepăsători și să ne abatem de la calea cea dreaptă. Potrivnicul caută neconștient să împiedice drumul către tronul harului, pentru ca noi să nu dobândim, prin cerere stăruitoare și credință, harul și puterea de a rezista ispitei.” Calea către Hristos, 94.

Cu întunericul conținutului visului de noapte al lui Nebucadnețar apăsând asupra lor, Daniel s-a strâns împreună cu cei trei însoțitori ai săi și s-a rugat.

Atunci Daniel s-a dus în casa lui și a făcut cunoscut lucrul acesta lui Hanania, Mișael și Azaria, tovarășii săi, ca să ceară îndurări de la Dumnezeuul cerului cu privire la taina aceasta, pentru ca Daniel și însoțitorii lui să nu piară împreună cu ceilalți înțelepți ai Babilonului. Atunci taina i-a fost descoperită lui Daniel într-o vedenie de noapte. Atunci Daniel l-a binecuvântat pe Dumnezeuul cerului. Daniel a răspuns și a zis: Binecuvântat să fie Numele lui Dumnezeu în vecii vecilor, căci a Lui sunt înțelepciunea și puterea. El schimbă vremurile și timpurile; El înlătură împărați și ridică împărați; El dă înțelepciune celor înțelepți și cunoștință celor ce au pricepere. El descoperă lucrurile adânci și ascunse; El știe ce este în întuneric, și cu El locuiește lumina. Pe Tine Te mulțumesc și Te laud, Dumnezeuul părinților mei, care mi-ai dat înțelepciune și putere și mi-ai făcut cunoscut acum ceea ce Ți-am cerut; căci acum ne-ai făcut cunoscut lucrul împăratului. Daniel 2:17–23.

Atunci Daniel a fost răsplătit de Acela care „știe ce este în întuneric”. Mișcarea pentru legislația duminicală înaintează în întuneric, iar celor care au făcut mărturisirea că se hrănesc cu dieta divină li se cere să recunoască formarea chipului fiarei, care pregătește platforma religioasă și politică

pentru impunerea semnului autorității papale.

အခန်း ၂၅ ဒံယလေသည် Millerite သမိုင်းအတွင်းရှိ ဒုတိယကောင်းကင်တမန်၏ သမိုင်းကိုသာ မဖော်ပြပါ။ ထိုထက် ပို၍ တိုက်ရိုက်အားဖြင့် တတိယကောင်းကင်တမန်၏ လှုပ်ရှားမှုအတွင်းရှိ ဒုတိယကောင်းကင်တမန်၏ သမိုင်းကို ပုံဖော်ပြောနေသည်။ နပေဒ်နီ၏ ရုပ်တုအိပ်မက်ကို စမ်းသပ်ခြင်း၌ သားရဲ၏ရုပ်တုပတ်သက်သော စမ်းသပ်မှုကို ကိုယ်စားပြုပေးပါသည်။ တနင်္ဂနွေနေ့ညပဒေ နီးကပ်လာခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသော အသက်နှင့်သေခြင်းဆိုင်ရာ အခြေအနေများသို့ ဘုရားသခင်၏လူမျိုးသည် နီးကပ်လာသည့် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဆင့်များကို ဒံယလေနှင့် ဗျာဒိတ်ကျမ်းတို့တွင် အလွန်တိကျစွာ သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသည်။

Daniel, reprezintă mesagerul istoriei în care este vestit mesajul de viață și de moarte al visului despre chip. El stă neclintit pe temelia regimului alimentar pe care a ajuns să-l înțeleagă și, prin credință, afirmă că Dumnezeu poate face cunoscută vedenia, dar cere timp. Timpul este vremea de zăbovire. La încheierea vremii de zăbovire, îi este dată cunoștința a ceea ce se afla în visul întunecat al lui Nebucadnețar, dar nu numai atât. El nu primește doar înțelegerea visului despre chip, care prefigurează chipul fiarei și încercarea legată de acesta, ci, la sfârșitul vremii de zăbovire, Îl și laudă pe Dumnezeu pentru că Dumnezeu „dă înțelepciune înțelepților și pricepere celor ce au înțelegere; El descoperă lucrurile adânci și ascunse; El știe ce este în întuneric și lumina locuiește cu El.”

Daniel aici își așază lauda în contextul faptului că a avut loc o „creștere a cunoștinței”, căci el, cel care identifică în capitolul doisprezece că „cei înțelepți” vor înțelege „creșterea cunoștinței”, Îl laudă totodată pe Dumnezeu pentru că El le-a dat „înțelepciune” și „cunoștință” „celor înțelepți”. El face trimitere directă la fecioarele înțelepte și își leagă timpul său de timpul întârzierii. El așază ilustrația găsită în capitolul doi direct în împlinirea desăvârșită a timpului întârzierii din Matei douăzeci și cinci, în mișcarea celui de-al treilea înger. Și mai semnificativ este faptul că Apocalipsa identifică faptul că, chiar înainte de încheierea timpului de probă, lui Ioan i s-a spus să nu pecetluiască cuvintele profețiilor cărților lui Daniel și Apocalipsei, căci ele sunt aceeași carte.

Și mi-a zis: „Să nu pecetluiști cuvintele prorociei din cartea aceasta, căci vremea este aproape. Cine este nedrept să fie nedrept și mai departe; cine este întinat să se întineze și mai departe; cine este drept să trăiască și mai departe în dreptate; și cine este sfânt să se sfințească și mai departe.” Apocalipsa 22:10, 11.

Timpul în care profețiile lui Daniel și ale Apocalipsei urmează să fie desigilate este în vremea întârzierii din parabola celor zece fecioare, iar acel timp este reprezentat prin cererea lui Daniel pentru timp. Cererea lui pentru timp a fost urmată de rugăciune, care trebuie să aibă loc înainte de învierea oaselor uscate ale morților. În perioada de timp în care a fost descoperită sporirea cunoștinței și înțelegerea chipului din vis, învăluit în întuneric, Dumnezeu a mai făcut ceva pentru Daniel. „El descoperă lucrurile adânci și ascunse.” Lucrul ascuns din istoria Strigătului de la Miezul Noptii este profeția din Apocalipsa care este desigilată chiar înainte de încheierea timpului de probă. Acel lucru „adânc și ascuns” este „adevărul”.

Verul devine cheia profetică deschisă mesagerului reprezentat de Daniel, care face posibilă recunoașterea istoriei ascunse a „celor șapte tunete”. Istoria ascunsă este istoria a trei reperi.

Primul este o dezamăgire, iar ultimul este o dezamăgire, după cum este ilustrat în istoria millerită. Cuvântul ebraic tradus prin „adevăr” a fost alcătuit de „Lingvistul Minunat” prin combinarea primei, celei de-a treisprezecea și ultimei litere a alfabetului ebraic. Isus este Cel dintâi și Cel de pe urmă și El este „adevărul”. Structura cuvântului alcătuit de „Lingvistul Minunat” identifică cele trei repere profetice care constituie istoria ascunsă a „celor șapte tunete”, care urmau să fie pecetluite până când Daniel a cerut „timp” și a mers la rugăciune.

ការខកចិត្តតទៅថ្ងៃទី 18 ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ 2020 គឺជាសញ្ញាសម្គាល់ដំបូង ហើយវាបង្ហាញអំពីការខកចិត្តដល់ភ្នាក់ងារជាមួយសញ្ញាសម្គាល់ចុងក្រោយនៃសញ្ញាសម្គាល់បី គឺចាប់ផ្តើមអាទិត្យ។ អកុសលករណ៍គឺអកុសលទីដប់បី ជានិមិត្តសញ្ញានៃការបបោរ ហើយក៏ជានិមិត្តសញ្ញានៃសញ្ញាសម្គាល់ករណ៍នៃបុរសតុតិសាស្ត្រលាក់កំហែងនៃផ្នែកលាន់ទាំងប្រាំពីរផងដែរ។

ការបបោរនោះគួរឱ្យមានការព្រួយបារម្ភចំពោះពលរដ្ឋម្នាក់ៗ គឺជាសញ្ញាសម្គាល់ករណ៍នៃបុរសតុតិសាស្ត្របីដំបូងរបស់ថ្ងៃទី 18 ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ 2020 សម្រាប់អ្នករាល់គ្នា និងចាប់ផ្តើមអាទិត្យដល់នឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ។ ភ្នាក់ងារនៃពលរដ្ឋដែលដល់អ្នករាល់គ្នា ពលរដ្ឋលោកៗនៅក្នុងម៉ោងទីដប់បី ដល់នៃទឹកដោះការបង្ហាញឱ្យយើងដឹងពីការបង្ហាញដល់ពលរដ្ឋម្នាក់ៗ គួរឱ្យមានសម្រេចចិត្តតាមរយៈការទទួលស្គាល់របស់ពួកគេថា ពួកគេមានបុរេដេសាសន៍នោះទេ។

În „pustia” simbolică a „celor trei zile și jumătate” din capitolul unsprezece al Apocalipsei, poporul lui Dumnezeu este reprezentat ca aflându-se în istoria simbolică a blestemului de „șapte ori”. La sfârșitul acelei perioade, ei trebuie să recunoască faptul că au fost risipiți, că au păcătuit, că părinții lor au păcătuit, că au umblat împotriva lui Dumnezeu și că Dumnezeu a umblat împotriva lor. Acea recunoaștere trebuie să-i conducă să se roage rugăciunea din Leviticul douăzeci și șase. Acea recunoaștere că trebuie să rostească rugăciunea din Leviticul douăzeci și șase se aliniază profetic cu rugăciunea lui Daniel din capitolul doi al cărții lui Daniel și este ilustrată prin rugăciunea lui Daniel din capitolul nouă. Motivul pentru care Daniel a rostit în capitolul nouă rugăciunea din Leviticul douăzeci și șase s-a întemeiat pe recunoașterea faptului că se afla la sfârșitul celor șaptezeci de ani ai profeției lui Ieremia despre captivitatea poporului lui Dumnezeu.

Aceiași șaptezeci de ani reprezintă istoria sigilării poporului lui Dumnezeu. Acei șaptezeci de ani reprezintă curățirea din capitolul trei al lui Maleahi și cele două curățiri ale templului făcute de Hristos. Ei reprezintă istoria testului icoanei fiarei. Acea istorie a început la 11 septembrie 2001 și se încheie la legea duminicală care va veni în curând. La sfârșitul acelei perioade simbolice de șaptezeci de ani, Daniel caută un „timp de zăbovire” pentru a se putea ruga. Rugăciunea lui a primit răspuns atunci când taina finală a profeției i-a fost descoperită. Acea descoperire a venit în timp ce adevăratul popor protestant al lui Dumnezeu se afla încă în timpul de împrăștiere din „pustie”, după 18 iulie 2020. În acel timp, „adevărul” a fost descoperit „glasului celui ce strigă în pustie”.

Vom continua capitolul doi din Daniel în articolul următor.

Și mânia Domnului s-a aprins împotriva acestei țări, ca să aducă asupra ei toate blestemele care sunt scrise în cartea aceasta. Și Domnul i-a dezlădăcinat din țara lor cu mânie, cu urgie și cu mare indignare și i-a aruncat într-o altă țară, cum se vede în ziua de astăzi. Lucrurile ascunse sunt ale Domnului Dumnezeuului nostru; dar lucrurile descoperite sunt ale noastre și ale copiilor noștri pentru totdeauna, ca să împlinim toate cuvintele acestei legi. Deuteronomul 29:27–29.